

جنبش کارگری ایران در دوماه اول سال ۱۴۰۱

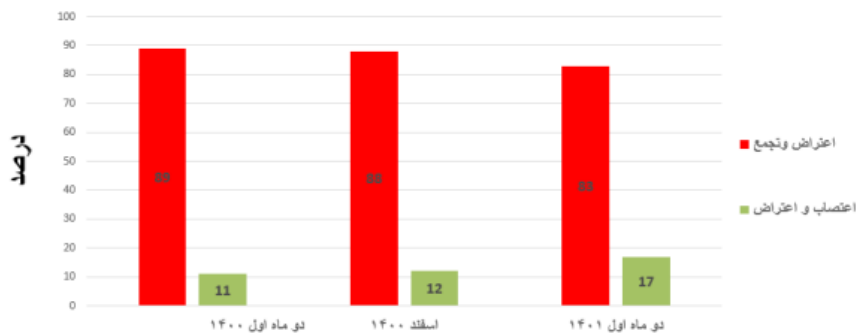

ابراهیم پاینده / خرداد ۱۴۰۱

کاهش اعتراضات و اعتصابات کارگری در ماه های اول سال بنا بر تجربه چندین ساله معمول است همان گونه که جنبش کارگری ایران چون سال های پیش در اواخر سال گذشته نیز شدت بیشتری گرفت و این در شمار اعتصابات، اعتراضات و هم چنین شمار کارگران شرکت کننده هویدا بود. اما ما در این دوماه شاهد بیش از دو برابر شدن این اعتراضات نسبت به مدت مشابه سال گذشته بودیم. در سال گذشته همین موقع ۱۶۵ اعتراض و اعتصاب صورت گرفت حال آن که در فروردین و اردیبهشت امسال ۳۴۷ اعتصاب و اعتراض بدون احتساب اعتراضات و شورش های خیابانی اردیبهشت امسال! شورش توده های کارگر و تظاهرات در خوزستان در اعتراض به گرانی ها از جمله گرانی نان از شامگاه روز پنجشنبه ۱۵ اردیبهشت آغاز شد و تا دوهفته (۳۰ اردیبهشت) نه تنها ادامه یافت بلکه شدت گرفت و به شهرهای استان های چهارمحال و بختیاری، کهگیلویه و بویر احمد و لرستان گسترش یافت. شهرهای شادگان، حمیدیه، هفشجان، سورشجان، گلپایگان، شهرکرد، دزفول و به شهرک کاروان تهران، کرج، شیراز، اهواز و اصفهان رسید. در برخی شهرها توده های کارگر به مراکز پایگاه بسیج و حسینییه ها حمله کرده و به آتش خشم خود کشیدند. توده های کارگر و بخصوص جوانان شجاع کارگر زیر فشار گرسنگی، فقر، بیکاری و افزایش بی انقطاع مایحتاج زنده ماندن و مرگ ناشی از فلاکت که همه را به ستوه آورده است به مراکز قدرت سرمایه، حوزه های نفرت انگیز و دورغ پراکنی و عوام فریبی رژیم سرمایه حمله کردند. این اعتراضات خارج از اعتصابات کارگران واحد های کار و تولید نبوده و نیست. در ۴ اردیبهشت ۱۴۰۱ اعتصابات کارگران پیمانی نفت، گاز و پتروشیمی ها آغاز شد که با خواست افزایش دستمزد، کاهش روزهای کاری به ۲۰ روز بود که همزمان با شورش های کارگری ادامه یافت و به بسیاری واحد های تولیدی در مناطق صنعتی عسلویه، بوشهر، کنگان، بهبهان، شهرستان خنج، بندر عباس، شهرستان دهلران، اسلام آباد غرب، گچساران، اهواز و حتی تهران گسترش یافت. اعتراضات کارگران حوزه آموزش سرمایه نیز که بطور مرتب از قبل علیه دستمزدهای نازل، عدم امنیت

شغلی ادامه داشت از روز اول اردیبهشت شدت گرفت و به بیش از ۴۳ شهر رسید. نظم اسلامی سرمایه از همان ابتدا از وحشت گسترش اعتراضات کمر به سرکوب بست و جو شدید امنیتی در تهران و بسیاری شهر های دیگر جهت ممانعت از هرگونه تجمع اعتراضی ایجاد نمود که به بازداشت حداقل حدود ۴۰ معلم که برخی از آن ها هنوز در سیاهچال های شکنجه گرفتارند انجامید. علت افزایش تعداد اعتصاب ها و اعتراضات (فروردین، اردیبهشت امسال) به بیش از دو برابر دوماه اول سال پیش گسترش فقر، افزایش سونامی وار حاشیه نشینی، بی خانمانی با وجود تولید انبوه کوهساران اضافه ارزش ها و سود سرمایه است. مانع اصلی ما عدم اتکاء به نیروی خود، فروماندگی ما توده های کارگر از بازشناسی قدرت تاریخساز پیکار طبقاتی خود و احساس عجز از سازماندهی شورائی ضد سرمایه داری و سراسری این قدرت است. جنبش شورایی کارگران مظهر هستی اجتماعی آگاه، رادیکال ضد سرمایه داری و قدرت برنامه ریزی کار و تولید و زندگی اجتماعی آینده ما است. مشکل کم بود، کاهش و افزایش اعتراضات، تغییر شکل آن و حتی کاهش تعداد اعتصابات نیست. مشکل ما کارگران و نبرد های پراکنده ما در زمینگیر بودن و فاقد حداقل تدارک لازم برای میدان داری و صف آرائی مستقل ضد سرمایه داری است. سرمایه از روز پیدایش با کل ظرفیت های اجتماعی خود، با استفاده از کلیه سلاحها، امکانات تبلیغاتی و فرهنگی خود این تصور مسموم و مهلک را در عمق شعور ما کارگران کشت کرده است که گویا خود ما هیچ چیز نیستیم! منشأ هیچ تغییر و تبدیل و تحولی نمی باشیم! مشتی مفلوک، مستضعف و محکوم به فرودستی و استثمارشوندگی ایم، هر نوع گشایشی در زندگی ما نیازمند اعجاز، رهبران، قهرمانان، اندیشه پردازان و سیاست آفرینی نیروهای منجی و ماوراء زندگی ما است. در بهترین حالت گفته می شود که ما فقط قادر به تولید سود و سرمایه هستیم و قدرت فکر کردن و اتخاذ تصمیم از آن سرمایه داران، احزاب بالای سر ما و خلاصه چیزی خارج از وجود و هستی اجتماعی ما است. حال آن که جنبش کارگری ایران در همین چند سال اخیر و در متن این مبارزات گام های مؤثری به جلو برداشته است. گام هایی که در عین کوچک بودن واجد اعتبار تاریخی هستند. تداوم اعتراضات و اعتصابات علیه سرمایه داران، گسترش اعتصابات به شهرها و تبدیل آنها به خیزش های منطقه ای و حتی سراسری، همصدائی در خواستها، پشتیبانی بخشهای مختلف طبقه کارگر از مبارزات یکدیگر، جرقه اتکاء رادیکال به قدرت طبقاتی خود، جهتگیری محدود برای سازمانیابی شورائی، فریاد تصرف شورائی مراکز کار، شواهد این بالندگی می باشند. این ها همه از رشد آگاهی طبقاتی ما سخن می گویند.

مبارزه طبقاتی کارگری در ایران در دو ماه اول ۱۴۰۱ در مقایسه با سال پیش

تعداد اعتصابات ماهیانه نیمه اول هر سال از سال ۹۵

